

ЈЕДАН НОВ ГРЧКИ НАТПИС

Натпис који ћемо овде објавити налази се у београдском Народном Музеју (сад у дворишту). Он је откопан за време светског рата у Београду у

Александровој улици преко пута Универзитетске Библиотеке. То је плоча од кречњака, вис. 1·60 *m*, шир. 0·70 *m* и деб. 0·25 *m*. Споменик је пребијен на једном месту, али то не смета да се натпис потпуно прочита. Натпис се налази на једном удубљеном пољу које је оквирено двоструким оквиром. На истом пољу, испод текста, израђен је рељефно један бич, знамење покојника који је био мазгар. Изнад натписног поља забат (Giebel) с розетом из које иде лево и десно по једна трака; на крајевима она је завијена. У крајцима (Zwickeln) делфини наниже.

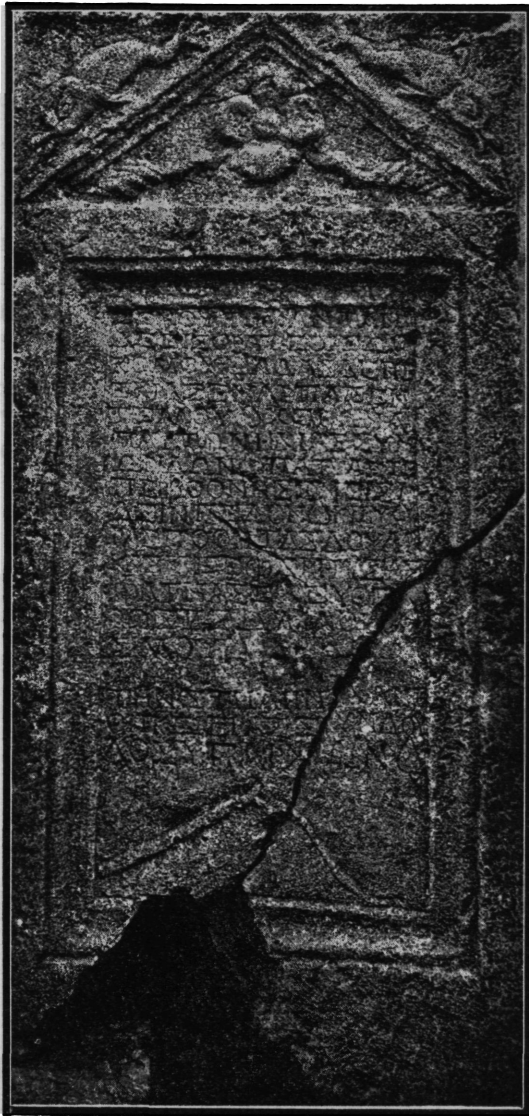
Натпис је врло добро читљив, а то је важно баш код овог споменика, јер му је садржај врло занимљив и, за Београд барем, неочекиван.

Преписан овај натпис изгледа овако:

Βένου ταφάν τάν-
δε εισοράτε ὄρω-
κόμου Ϝ Ἄδας δ' ἐπε-
σχίασεν ἄρπασέν

5 τέ μου Ϝ χερῶν ἄ-
π' αὐτῶν ἠγίας συν-
ωρίδων Ϝ πάτρας τ' ε'-
πεφθόνησεν εἰσι-
δεῖν πέδον Ϝ Κιβύ-

10 ρας ποθητᾶς δουλι-
κᾶς τε ἐφερπύσας
φάτνας ἐλευθέ-
ρωσε σῶμα θανα-
σίμου Ϝ

Грчки натпис нађен у Београду.

15 Τὴν στήλην ἀνέ-
θηκε Ἴεραξ σὺνδου-
λος ὑπάρχων ☉

Епитаф је састављен у стиховима. Ти јампски сенари гласе овако:

Ἐένου ταφὰν τάνδε εἰσορᾶτε ὄρεωκόμου.
Ἄδας δ' ἐπεσχίασεν ἄρπασέν τέ μου
Χερῶν ἀπ' αὐτῶν ἡνίας συναρίδων
Πάτρας τ' ἐπεφθόνησεν εἰσιδεῖν πέδον
Κιβύρας ποθητάς δουλικὰς τε ἐφερπούσας
Φάτνας ἐλευθέρωσε σῶμα θανασίμου.
Τὴν στήλην ἀνέθηκε Ἴεραξ σὺνδουλος ὑπάρχων.

Као што се види, натпис је састављен на дорском дијалекту. Језику, про-
содији и метрици не би се имало нешто нарочито замерити. Само је, изгледа,
у другом стиху испала једна реч, рецимо ἐμέ иза ἐπεσχίασεν.

Смисао текста је јасан. У преводу натпис би гласио:

„Видите овај гроб странца мазгара. Ад (ме) покри мраком (= узе ми
живот) п истрже ми из руку узде од запреге. Он не допусти (завидљивац) да
(опет) видим (своју) родну земљу Кибиру и пришуњавши се робовској штали
ослободи тело смртога. Овај споменик подиже Хијеракс његов друг у ропству.“

На крају могли бисмо поменути да је било две вароши по имену Ки-
бира. Једна се звала Велика Кибира и налазила се у Фригији, а друга, коју су
називали Мала Кибира, била је у Памфилији. Из које је од ове две вароши био
наш мазгар, то се дабогме не може рећи.